

Egy naplófejezet kivonata

Képehanglemezt kaptam Hollandiából.

Vissza-serdülőkorunk:

levelezési láz

a történelmi hidegtelelés után.

Már ösztönösen ügyeltünk,

*nehogy a keltezési dátum
véletlenül arra a napra essék.*

Lévén felvilágosítva

kérdéseink romlottságáról

s a használhatatlan válaszok felől,

mellébeszéltünk,

melléfigyeltünk —

előírásosan.

Anyanyelvünk egy-kettőre

államnyelvvé fejlődött.

Ha más idegen nyelvet nem is,

ezt már érettségi előtt

tökéletesen tudtuk.

És megtanultunk hallgatni legbelül.

Mindennapjaink

kígyóvá tekert

gondolatjeleiből

zavartan gurult elő

kedvenc együttesünk.

— Csak a munkakerülő szakállas ősember

hallgat ilyeneket —

hírelték intőn és róvón

a palackozott agyú,

timsózott példaképek.

Mi szerényen

„a három hajóinas”

jeligére kértük

Paul Anka világhírű számát.

(Onnan!)

Ha akarjuk,

se tudjuk elfelejteni

— úgy belénksulykolták —,

hogyan lett az (ős)ember

óriás. (Hórukk, ritmusérzék,

*munkadal, közösségi munka stb.)
Társadalmi munkában építettük
a Zsigmond téri sportpályát,
oly szervezeten össze-vissza,
hogy szabadidőnkben
a tájékára se mentünk.
— Persze Anka Pál is magyar —
mondatta velünk a szemérmességében
is gyanús büszkeség,
október öntudatlan maradványa.*

*A képehanglemezen,
amit Hollandiából kaptam,
ő énekelt ...
Huszonnyolc? harminc éve ...
Meghallhattam volna a tetovált látványt;
hogy zúg a tenger,
s a világítótorony fényező-üstjein
hogyan dobol a szél.
A hullámtörő
habzó mellvédje mögött pedig azt,
amit körkörösén
homokba, kőbe, vízbe véstek:
a szólótól tajtékos zenét.
De ekkor már,
ki tudja hány éve,
veszélyeztetett gyerekember voltam,
s óvóim idejekorán
négyrét hajtogatták
az alkalmi üdvözlést.*

Egy pincészerre

*Szeretek evvel a borval foglalkozni
(A felsőnáni párttitkár vallomása)*

*Muslicaszuvas volt a levegő.
Percegték a pince évgyűrűi.
S jókedvünk, akár a must foka.*

*Lágy megindultság vesz rajtam erőt
ilyenkor mindig.*

*Csupasz tarkómat
nyírja a bakó ...*

*No, nézzünk oda!
A pohárba hogy kerül tükörtojás?
Süsd meg, ha kitalálni nem tudod ...*

Persze a villanykörte ...
 Ez agy ... mosás!
 A bakója ... bukéja ...
 színe, gallérja ...
 sálja ...
 A sálam?!
 ... együttal ...
 egyúton ...
 Ez a kicsike elment ...
 elment ...
 Vacsorára!
 Ez megnősült ...
 ez a pártcentrumom ...
 Ez ...
 Rászoksz a lopásra!
 Ki csak mosolyog,
 ha szótlán is,
 be nem áll a szája.

TAMÁS MENYHÉRT

Maradásra készen

Csoóri Sándornak

Vesztére kutyállott
 a fejetlenítés
 a szemek sötétítése
 országolt
 a hóhéros mutatvány
 a gazdátlanítás
 izzott
 a Nagy Kohó
 a dák-szilajlás

Nyertünkre villámoltak
 az űzött éjszakák
 a nyomlővedékek
 nagyult ki fényükből
 a NÉP
 halálra-halál
 maradásra készen!